

[Ingerlise Koefoed]

at prioriteringerne måtte ministeren i første omgang lægge. Det var ikke folketingets sag at lægge budgettet ovre i kulturministeriet. Vi forbeholdt os så samtidig retten til at gå ind og se på prioriteringerne og prøve at lave om på dem, og det er det, der sker i dag. Vi har kigget på nogle af ministerens prioriteringer, og et flertal har tænkt, at det var ikke lige den måde, vi syntes der skulle prioriteres på; derfor har vi foreslået status quo på dette område opretholdt, og vi kan så være glade for, at det kan lykkes også for os at gå ind og påvirke budgettet, sådan som det sker her.

Fischer (KF):

Når vi har en debat som den i dag, kan det være berettiget at se på ministeriet for kulturelle anliggender, som det fremtræder på finansloven, og dér ser man et billede af en meget bred og alsidig virksomhed, hvor der ydes statstilskud til et meget stort antal formål. Jeg synes, det skal understreges, at kulturen bestemte ikke er forsvundet i Danmark under den borgerlige regering, heller ikke når man ser på de kulturelle debatter, der har været i denne regeringsperiode.

Hvad kulturministeren har sagt, og hvad de borgerlige regeringspartiordførere har sagt, har været udtryk for en fortsat positiv tilslutning til, at det danske samfund engagerer sig aktivt og bredt til fordel for kulturen. Kultur er ikke noget, man skal tage patent på, men det er da klart, at enhver minister er underkastet de økonomiske realiteter, og selv om statsunderskuddet glædeligvis udviser et markant fald, er der ikke endnu plads til udvidelser af den statslige aktivitet. Det er altså nødvendigt inden for det enkelte ministerium at afveje de forskellige hensyn i forhold til hinanden, og her kan man ikke kritisere kulturministeren for, at hun først og fremmest må koncentrere sig om de landsdækkende aktiviteter og så i videst muligt omfang lade kommunerne overtage de lokale opgaver. Det gælder også lokale kulturformidlende aktiviteter, selv om man også dér kan forestille sig et vist statsligt engagement.

Så vil jeg til de to partier, der har stillet forespørgslen, som jo i virkeligheden slet ikke er nødvendig længere, sige: ja men hvad med statens rolle i kulturen på lokalt plan? Er det nu så logisk, at det såkaldte alternative kulturliv kun skulle kunne blive nyska-

bende, mindre etableret og mere folkeligt ved, at der etableres en statslig støtteordning? Med en statslig støtteordning følger der jo automatisk visse kontrolordninger og et vist bureaukrati. Det skal vi gøre så lille som overhovedet muligt, for græsrodsarbejde fungerer nu bedst frit.

Jeg vil også sige, at SF ligger jo langt fremme, når det gælder alle disse ting, og man vil gerne fremstå meget positivt udadtil. Nu skal partiet ved skæbnens gunst til selv at administrere lidt penge rundt omkring i landet, ofte for første gang, og da bliver det helt interessant at se, om det lægger en dæmper på partiets lyst til at love en hel masse offentlige ydelser.

Men tilbage til forespørgslen. Vi er da i den konservative folketingsgruppe meget åbne over for en fortsat debat om statens rolle vedrørende kulturelle aktiviteter i bredeste forstand ud fra ønsket om, at der er åbenhed på kulturens område, også åbenhed for nyskabelser og eksperimenter, der kan berige dansk kulturliv. Det behøver vi ikke denne forespørgselsdebat til, det kan vi klare i folketingets kulturudvalg, og dér håber vi at vi får en god debat også om dette emne.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Hr. Fischer har ret i, at forespørgslen for så vidt nu er overflødig, efter hvad vi har hørt fra ministeren, men jeg synes ikke, at det skulle føre hr. Fischer så vidt, at han helt undlader at læse forespørgslens tekst. Det havde måske været i orden, hvis han så også havde undladt at holde en tale; så havde der været overensstemmelse.

Hr. Fischer spørger de to partier, der står bag forespørgslen – det er jo SF og os i VS – om de virkelig mener, at disse nyskabende, mindre etablerede aktiviteter kun kan få et mere folkeligt indhold og kun kan bidrage mere til den kulturelle mangfoldighed og alsidighed i lokalsamfundene, hvis de får statsstøtte. Næh, det mener vi ikke, hr. Fischer. Det står der heller ikke noget om i forespørgslen. Det er der heller ikke nævnt noget om i begrundelsen. Det er der heller ikke nævnt noget om nogen andre steder.

Det, det drejer sig om, er, at vi mener, at statsstøtte kan være med til at fremme nogle aktiviteter, som selvfølgelig i øvrigt i en eller